

Plébániai Hírvél

Kedves Testvérek!

Az Úr Jézus arra tanít minket, hogy „szüntelenül kell imádkozni, és nem szabad belefáradni” (Lk 18,1). Azt mondta: „Kérjete, és kaptok, keressetek és találtok, zörgessetek, és ajtót nyitnak nektek!” (Lk 11,9) Szent Pál pedig így bátorítja a Tesszalonikában élő keresztényeket: „Imádkozzatok szüntelenül!” (1Tessz 5,17-18). E szüntelen imára való felhívást szeretnénk életre váltani, amikor megszervezzük Egyházmegyénkben a folyamatos szentségimádást. Milyen jó lenne, ha Egyházmegyénkben minden nap minden percében a dicséret és a kérés szava szállna a Teremtő felé! Milyen sok áldást szerezhethetnénk magunknak, szeretteinknek és Egyházunknak! Mennyire fontos, hogy a sok lekipásztori tevékenység mögött ott legyen az imádság arany fedezete! Mennyire fontos lenne átélnünk Isten közelségét, a vele való találkozást!

Egyházmegyénkben megszólítom a plébániákat, szerzetesrendeket, lelkiségi mozgalmakat és kisközösségeket, hogy csatlakozzanak a folyamatos szentségimádáshoz. 31 jelentkező imádkozó plébániára vagy közösségre van szükség! Azok a közösségek, amelyek vállalják az imádságot, minden hónap ugyanazon napján 24 órán keresztül biztosítják a folyamatos jelenlétet templomukban vagy kápolnájukban a hódolatra kihelyezett Oltáriszentség előtt.

Talán nem is szükséges mondanom, milyen nagy szükségünk van a békére, szeretetben élő családokra, nyitott szívű fiatalokra, papi hivatásokra és hűséges lekipásztorokra. Meggyőződésem, hogy ezeket mind ki tudjuk imádkozni, ha sikeresen meg tudjuk szervezni Egyházmegyénkben a folyamatos szentségimádást.

Kérem a lekipásztorokat, a képviselőtestületeket, a plébániai közösségeket, a szerzetesi közösségeket és az Egyházmegye minden hívőjét, hogy plébánosukkal egyetértésben vállaljanak havi egy 24 órás szentségimádási napot, hogy Egyházmegyénkben soha ne hallgasson el a mi Urunk dicsérete, s elnyerhessük azon áldásokat, amelyeket az őt kérőknek tartogat! Szhely., 2024. július, + János püspök

János püspök atya szentmiséje templomunkban

Július 7-én a 10 órai szentmisét püspökatyánk mutatta be, s a Kossuth és a Katolikus Rádió közvetítette egyenes adásban. A bevonulást sok-sok különböző korosztályú ministráns vezette. Öröm volt látni a sok hitre ébredő gyereket.

A zenei szolgálatot részben a templom gitárosai végezték. Orgonán közreműködött Krizmanich Ágnes, valamint Ribly Péter brácsaművész szólót játszott felajánláskor.

A szentmise kezdetén a püspök atya méltatta a ferences templom múltját, szerzeteseinek, híveinek sokrétű tevékenységét.

Homíliájában utalt a hallott evangéliumi szakaszra: Jézus Krisztus emberi értelemben vett kudarcait hallottuk. A magunk kudarcait is el kell fogadnunk, figyelmeztetett. Annak a fának a törzséből faragható a legszebb szobor, amely sok vihart kiállt. Szenvedéseinkkel Isten alázatossá, kitartóvá, empatikussá nevel. Szent Pál mondja: kiegészítem Krisztus szenvedését az enyéimmel.

Kudarcainkban közel vagyunk Krisztushoz; a cél, vagyis Isten ragyogó napjának látása nélkül nem tudunk túljutni nehézségeinken. Amikor szenvedünk, kitágul a szívünk, egyek leszünk Krisztussal a szenvedésben. Utalt Szent Ferencre is, aki mikor megkapta Krisztus sebeit (ennek 800. évfordulóját ünnepeljük az idén), eggyé lett vele. Nyitott szív kellene napjaink Európájában. Közel kell jutnunk az élet forrásához, különben elpusztulunk. Ha látja az ember az élet beteljesedését, ha van célunk, van értelme küzdelmeinknek. Európának erre van szüksége, mert különben jeges, fagyos üresség tölti be az ember lelkét.

Valljuk meg keresztény hitünket a végtelen szépségben Szent Ferencel, melyet a Naphimnuszban fogalmazott meg! Valljuk meg hitünket a természet szépségében! Ha van hitünk, tudunk lelkesen, emberhez méltóan élni. Ez legyen célunk! Ezért kérjük, Urunk, add meg a hit ajándékát családjukban, hazánkban, Európában! – fejezte be püspök atya prédikációját.

A szentmise után a templom előterében a fiatalok a hívekkel együtt elénekelték az „Ároni áldás”-t, és püspök atya egy 300 éves kis képet kapott ajándékba, mely az ünnepelt nagy öröme Szent Mártont ábrázolja. Isten áldja, éltesse, kísérje püspök atya életét továbbra is! (Magyar Sándorné)

35 éves a Kárpátaljai Ferences Misszió

(Beszélgetés Ferenc atyával az országos Mária Rádióban)

Hidász Ferenc atya fordított egy könyvet a szovjet egyház-üldözésről.

Pawel Wyszowski marista szerzetespap kutatásai és személyes élményei nyomán mutatja be a katolikus papok, szerzetesek, világi krisztushívők tanúságtételét Ukrajnában. Pawel atya ezt már gyermekként megtapasztalta. Mélyen hívő szülei arra tanították, hogy a hitet szenvedések árán is meg kell őrizni. Az iskolástársai közül egyedül ő járt templomba. Emiatt a tanárok állandóan gúnyolták. 1986-ban, 11 éves korában közellenségnek bélyegezték, mert szenteste misén volt. Leszedték róla a kabátot, és egy szál ingben kellett hazamennie, öt kilométert gyalogolt a hóban, a mínusz 25 fokban, csontig hatoló, dermesztő hidegben. Végül már nem bírta tovább, a földön csúszott, de plébániája tagjaira gondolt, akik nem féltek életüket adni Jézusért. Ezután nyolc hónapig kórházban ápolták, egyik fülére megsekkentült, a másikkal rosszul hall, de mint írja: „megköszönöm Istennek, hogy szándéka szerint ezt átélhettem, és meghívott a papságra.” A kötetet elolvassva teljes mértékben igazat adhatunk II. János Pál pápának, aki 2001-es ukrainai látogatásán azt mondta, hogy az üldözött és vértanúhalált halt ukrainai katolikusok XX. századi tanúságtételének „oly nagy ereje van, és oly nagy jelentőségű Ukrajna népe számára, hogy azt valóban a mai kereszténység vértanúságának tekinthetjük.” Ferenc atya ezt a munkát kibővítette személyes interjúkkal, Melega Gabriella Anna OP domonkos nővér szakdolgozata alapján pedig áttekintést adott a római katolikus papok elítéléséről állami archívumokból gyűjtve a forrásokat. A mű „Függeléke” Paskai László bíboros kárpátaljai útjáról közöl dokumentumokat, amely események során Ferenc atya volt a tolmácsa. A mű először 2013-ban jelent meg az esztergomi Ferences Gimnázium kiadásában, Tokár János igazgató atya támogatásával. A második, bővített kiadás 2019-ben, a Kárpátaljai Ferences Misszió 30. évfordulójának ünnepére jelent meg. Erről a hatalmas, nagy volumenű munkáról beszél a Mária

Rádióban (88,4) Ferenc atya 2024. július 17-én, szerdán 16 óra 35 perckor.

Aki teheti, hallgassa meg, akár az archívumban még 30 napig. (Magyar Sándorné)

Lelkigyakorlat Sümegen.

A Ferences Világi Rend június 5-8 között tartotta az évi szokásos lelkigyakorlatát Sümegen.

A résztvevő testvérek a Dunántúl különböző városaiból és testvéri közösségeiből érkeztek. A lelkigyakorlatot Hidász Ferenc atya vezette, aki a szombathelyi Szent Bonaventura FVR lelki vezetője is. Előadásokat hallgattuk naponta a zsolnárokról és Szent Bonaventura írásairól.

A 90. és a 127. zsolnárról elmékedtünk. Az ének, az imádság gyógyító erő és köszönet a Jó Istennek.

A további előadások Szent Bonaventura Szent Ferenc életrajzáról szóltak. Ő Szent Ferenc után a 3. rendi előjáró. Június 15.-én lesz halálának 750. évfordulója. Életrajzában a testvérek elé állította eszményképül Szent Ferenc atyánkat. Az elmékedések előtt elénekeltük Szedő Dénes ferences költő fordításában a Szt. Ferenc stigmatizációjára készült himnuszok egyikét. Zárásként Szt. Bonaventura: *Imádság a Szentlélek hét ajándékáért* című imáját olvastuk.

Minden nap részt vettünk szentmisén, továbbá a napi zsolnasmát együtt imádkoztuk. A szentségimádság egyéni volt. Hálás köszönet érte a fölséges Istennek, Szűzanyánknak, Ferenc atyának és a lelkigyakorlatot előkészítő és közben is szolgáló testvéreknek. (Takácsné Irma)

Hirdetések

Ma (vasárnap) a 10.00-kor első szentmiséjét mutatja be templomunkban Alpek Gergely atya. A szentmise után a téren újmisési áldást kérhetünk tőle.

Egész napos szentségimádság lesz templomunkban július 14-én, vasárnap a 12-es szentmise utántól este 8 óráig. Kérünk benneteket, hogy a nyári melegben is találjuk meg a módját, hogy ide a csendes, hűvös templomba betérjünk. A plébániai iroda 2021. július 15. és július 29. között zárva tart. Reggel 9 és 10.00 között tartunk ügyeletet sürgős esetben.